

SUPERMARKET 2017

Galleri Lokomotiv på Stockholms konstnärdrivna konstmässa

Onsdagen den 22 mars smygstartade den konstnärdrivna internationella konstmässan Supermarket i Stockholm, full av aktivitet och brokighet. Den som letar en uppstudad konstmässa bör istället ta tunnelbanan två stopp norrut, till Färgfabriken och den kommersiella konstmässan Market. Det är mässan för Nordens etablerade gallerier och allt som visas är noga utvalt och kurerat. Där guidar galleristerna, medan Supermarket leds av konstnärerna. Världarna ter sig vitt åtskilda, men det är bara en fasad. Konstnärernas idoga arbete förblir grunden. Men på Supermarket ligger allt exponerat – svett likväl som höjda röster. Som tema ligger i år begreppet "intimitet". Det är just i sitt förhållande till Market som den tematiken gör sig märkbar. På Supermarket är intimiteten i mötet mellan konstnär och publik högst närvarande. För det är sällan tankens och tolkningens intimitet, den mellan konstverk och betraktare, som uppstår i konstmässans livfulla inramning. Om konstverket inte bygger på aktioner vill säga. Då befinner vi oss på rätt arena och kanske är det just detta som blir tydligt. På Supermarket simmar de mer utåtagerande konstnärerna som fiskar i sitt rätta element. Här blir sömnen mellan det publikt professionella och det intimt konstnärliga närmast osynlig.

Dessa energifyllda möten påverkar mig förvånansvärt mycket. Blickar jag bakåt i tiden hade jag snabbt tröttats ut. Min nya inställning har att göra med ett politiskt klimat som slagit rot. Ingen vågar säga något. Allt är medelväg utan ärlighet. Ingen vill vara utsatt. Det är då högerextrema rörelser tar fäste eftersom få vill följa den som inte står för något. På Supermarket drar jag en suck av lättnad; här finns många egensinniga och inspirerande röster att följa och jag känner mig berikad. När jag inser detta och sedan läser Alice Maselnikovas text i katalogen som medföljer Supermarket är det denna mening som griper tag i mig: *"As it often happens, it is only when we feel a lack of something that we begin to realise the value of it."* Det är när vi inte längre har något, som vi inser värdet i det som gått förlorat.

Supermarket 2017 för samman konstnärdrivna initiativ från länder som Argentina, Egypten, Iran, Palestina, Ryssland. I år deltar över 200 konstnärer från 45 städer runtom i världen i ett omfattande utställnings- och seminarieprogram. Att den politiska situationen är med och påverkar är tydligt. Återkommande teman är nationalism, exil, utsatthet. Det syriska konstnärskollektivet AllArtNow var tidigare lokaliserat i ett övergivet hus i Damaskus gamla kvarter, men liksom situationen för många syriska konstnärer har verksamheten blivit nomadisk och existerar på olika platser runtom i världen. Här skapar de möjligheter för konstnärer både i Syrien och utomlands. Nu på Supermarket.

Plattform Ankaret, en ateljéförening från Visby, kommenterar den egna lokalpolitiska utsattheten i *Korven kan inte vänta!*. Här har dom byggt upp en korvkiosk och kulturen mals ner. Konstskolan läggs ner och ateljéhyrorna höjs till följd av att konstens värden förringas och entreprenörsandan höjs till skyarna. Allt mals ner och blir avtrubbat slafs. En lagom nyans och substans utan ärlighet.

Med tanke på knappa omständigheter, där de konstnärdrivna initiativen konstant hotas av soppatorsk, är det energiberikande att besöka denna konstmässa som visar enorm uppfinningsrikedom i sina genomföranden. Från den norra regionen höjs rösten från den norrbottniska konstnären Mats Wikström som bjudits in att ställa ut i det Örnsköldsviksbaseade Galleri Lokomotivs bås. Där står hans koloss, detta egendomliga naturvidunder. Jag har svårt att få ihop det, men på något vis ska han ha lyckats frakta ner denna enorma träkonstruktion av vrilar, stubbar och grenar i sin bil och kört de dryga 90 mil till Stockholm. Själva brottningsmatchen, den drypande svetten, bullret, allt detta läser jag in. Det ger liv. Annars är det knäpptyst från den norra regionen.

Text och foto: Ida Rödén

Volym 2017-03-24